De Hvite Seil

Tekst: Halvdan Slettebø
Melodi: Janine

1 Denne min sang
er om den gang
skutene pyntet på havnen.
Sjøgutter hang
i rærne og sang
om sjø og piker i favnen.
Da var det liv over byen
gleden den svang seg mot skyen.

Refr:
De hvite seil var byens drakt
de hvite seil ga byen makt.
De lyste langt i solens varme skinn,
de førte havets bris over byen inn.
De hvite seil er borte nå,
de hvite seil måtte forgå.
Og Vågen ligger naken og forsagt –
de hvite seil var byen makt.

2 Skuter som fór
over vår jord
gikk her på sundet til ankers.
Fra hundre hjem
fulgtes de frem
alltid med kjærlige tanker.
Skuten gav penger og lykke
Skuten var småbyens smykke.

3 Hver liten gutt
når skolen var slutt,
skulle han dra ut på sjøen.
Havet lå blått
og vinket så godt,
glitret i solen bak øen
Freidig han utover styret
Mot verden og eventyret.

4 Nu er det slutt,
drømmen ble brutt.
Skutene de er forsvunnet.
Men atter en gang
skal latter og sang
lyde fra skuter på Sundet.
Byen er syk – det er givet,
våkner nok en gang til livet.